

מתיקות ועריבות התורה

סיפורים משלים ואגדות לשולחן שבת
פנחס

אריכות ימים!

הגמ' בירושלמי [פ"א, ה"א] **מספרת** על ר' טרפון שהיה חולה מאוד, כאשר באו החכמים לבקרו אמרה להם אימו של ר' טרפון שיבקשו על בנה רחמים שכן הוא מכבד אותה מאוד יותר מהרגיל. היא ספרה להם שכאשר יצאה לטייל בשבת, נקרע הסנדל שלה ולא יכלה ללכת, הניח ר' טרפון את ידיו על הרצפה בשביל שהיא תדרוך עליהן עד אשר הגיעו אל ביתם. כמו כן כאשר היא רוצה לעלות ולרדת ממיטתה, הוא עושה עצמו כמדרגה שתוכל לעלות ולרדת על גבי הגב שלו.

שמעו כך חכמים ואמרו לה "אפילו יעשה כך אלף פעמים, עדיין לא הגיע לחצי דבר ממה שהתורה ציוותה".

שואל ה'חפץ חיים' זצ"ל - הרי בזמן כזה כאשר זקוק ר' טרפון לרחמים, באים חכמים ומקטינים את זכויותיו הרי היו צריכים להגדיל את זכויותיו בשביל שיזכה לישועה ורחמים מאת ה' יתברך?

מסביר ה'חפץ חיים' - שאדרבה, חכמים רצו להגביר את זכותו ולעורר עליו רחמי שמים, הם טענו כלפי הקב"ה - הרי מדוע רצונך לקחת את ר' טרפון, בגלל שעשה את ייעודו בעולם הזה וכיבד את אימו מעל הגדר הרגיל, הרי גם אם יעשה כך אלף פעמים עדיין לא הגיע לחצי מהתפקיד של כיבוד אב ואם אשר יועד לו מאת ה' יתברך. **ובכך גרמו חכמים להאריך את חייו של ר' טרפון כאן בעולם הזה...**

הרי לנו עצה טובה וסגולה לאדם לאריכות ימים ושנים, והיא כאשר האדם ירבה לעצמו תפקידים וייעודים חדשים בעבודת ה', בכך הוא מרבה לעצמו חיים בשביל שיוכל להגיע אל הייעד הבא אשר הוא מסמן לעצמו כמטרה...

אך עדיין אסור לאדם לשכוח, לא לקחת לעצמו תפקידים של אחרים, בכך ודאי שלא יאריכו את ימיו, אלא אף יתקצרו רח"ל.

יהי רצון שנזכה לאריכות ימים ושנים, בבריאות איתנה ובשמחה ושלא נזדקק לאחרים לא בעולם הזה ולא בעולם הבא...

"פנחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל וגו' לכן אמור לו הנני נותן לו את בריתי שלום" [כ"ה, י' - י"ב]

כותב הרב זייצ'יק זצ"ל - מכיוון שפנחס עשה את תפקידו ושליחותו אשר ייעדו לו משמים - זה לקדש שם שמים על ידי הריגת זמרי בן סלוא, הרי שבכך גמר את תפקידו בעולם הזה והיה חשש שצריך הוא לעזוב ולהיפרד מן העולם הזה. חס עליו הקב"ה ואמר למשה רבנו לומר לפנחס "הנני נותן לו את בריתי שלום" ה' מוסיף לו חיים ונותן לו תפקיד אחר, תפקיד של כהונה, תפקיד של שלום בעולם, ובשביל כך צריך הקב"ה שוב למלאות לו חיים חדשים, בשביל מילוי תפקידו החדש.

בכך הקב"ה הפך את פנחס מאיש עפר להיות מלאך הברית, ואמרו חז"ל - פנחס הוא אליהו, והוא נמצא בכל ברית כדי לבצע את שליחותו. וככל ששליחותו של האדם יותר גדולה, כך אריכות ימיו יותר גדולה בשביל שיצליח לבצע את המשימה שלשמה הוא נשלח כאן אל העולם הזה.

יוצא שכאשר אדם ממלא שליחותו, הוא מאדיר ומקדש את שמו יתברך בעולם הזה, והקב"ה מוקיר ומעריך את חריצותו ונאמנותו של אותו אדם ולכן הוא מוסיף לו שנות חיים על ידי תפקידים ומשימות חדשות. וכשם שלא מעל בשליחותו הראשונה וביצע אותה כהלכה, חזקה עליו שיבצע את השליחות החדשה גם בפעם השנייה בשלמות ולא ימעל בתפקידו החדש.

מסופר על רבי ישראל מקוז'ניץ זצ"ל שהצליח להגיע לשיבה מופלגת, למרות שהיה חלוש וחולה כל ימיו. שאלו את הרב במה הוא זכה לאריכות ימים? השיב להם "החיים נפסקים ברגע שהאדם מסיים תפקידו כאן בעולם הזה, כל פעם כאשר הייתי מסיים את תפקידי ואז היה צריך להגיע קיצי, מייד הייתי מקבל על עצמי תפקידים ויעודים חדשים בעבודת ה', ממילא לא יכלו לקחתני מן העולם, כיוון שהיה לי עוד מה לעשות בעולם הזה לכבודו של הקב"ה..."

שבת שלום ומבורך!!!

ניתן להאזין לשיחותיו של הרב גדעון ראובן ב"קול הלשון" 03-6171111 (ע"י זיהוי קולי)

הספר
"מתיקות ועריבות התורה"

ל' אלושה גומלי גומה ולוונדיק.
סיפורים, פסקה ולוסי וניק לוי...
נואת הרב גדעון ראובן שליט"א

לפרטים - 052-7151420

עם פגישה ה"אור החיים"
הקדושה!
וקונטרס "בזכות נשים צדקניות"

שיחותיו של הרב גדעון ראובן ותקיימות א"ה:
בימי שני - בין מנחה ארבעית. בביה"כ "תפארת בחורים" רח' יאנוש קורצ'ק 5 קריית יואל. (תפילות מנחה 20 דק' לפני הפקיעה)
בימי רביעי - בשעה 20:00 בבית משי' צו"צ שחר, רח' בלא 5 קריית משה.

פניני "אור החיים" הקדוש

השיב את חמתו מעם ישראל ולא כילה אותם חס ושלום, כמו כן רצה הקב"ה שעם ישראל לא יבואו אליו בטענות על שהרג את נשיא השבט שלהם.

"פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל... לכן אמר הנני נתן לו את בריתי שלום" [כ"ה, י' - י"ב]

לאחר מכן נשבע הקב"ה שייתן לו את בריתו שלום ויהיה הוא וחרעו אחריו כוהנים, בא הקב"ה וחזק את אותה הברית על ידי השבועה לומר לפנחס שגם אם בניו אחריו לא יהיו ראויים, בכל זאת הוא יזכה אל אותה כהונה לו ולזרעו אחריו.

שואל ה"אור החיים" הקדוש - בשמו"ר ו' ד' מובא שאין "לכן" אלא לשון שבועה, והקב"ה נשבע לפנחס לאחר שקינא לה', שייתן לו את בריתו שלום. צריך להבין, מה היה צריך הקב"ה לתת שבועה לפנחס על כך?

הרי לנו מחסדיו ודרכיו של הקב"ה, כאשר אדם עושה מעשה טוב ובא ה' יתברך לתת לו בשל כך מתנה, הרי שהיא המתנה הכי מושלמת שיכולה להיות, והיא קיימת ועומדת לדורי דורות, לנצח נצחים, ואין שום דרך לקחת מאותו אדם את המתנה הזו, הגם שילדיו ח"ו לא יהיו ראויים...

מסביר ה"אור החיים" הקדוש - שבמעשה פנחס היו שלוש מעלות יחד: הראשונה שהוא בעצמו לבד קינא לכבודו של ה' יתברך. השנייה שעשה זאת לכבודו של ה' בלבד, ללא שום אינטרסים צדדיים אחרים. השלישית שעשה זאת בפרהסיא לעיני כולם ולא בצינעא - שהרג את זמרי בן סלוא לעיני כל השבט שלו ללא כל פחד חוץ מהסיכון העצמי שלו.

רצה הקב"ה לומר לעם ישראל שבמעשה זה של פנחס, הוא

פניני האלשיך הקדוש

מאת הרב אלחנן ראובן שליט"א

ע"י המדינית, הרי שירד והתדרדר עד שהשווה למופקרת זו, וביוסף אמרו חז"ל שלא רצה "לשכב אצלה" כאן בעולם הזה, "להיות עימה" בעולם הבא, שכל מי שעושה מעשה זה, הרי הגויה קשורה בו ככלב גם בעולם הבא, וכאן זמרי קיבל היותו עימה כאן בעולם הזה ומת, ובנוסף "את המדינית" שנקשרת בו גם לעולם הבא.

"פנחס בן אלעזר בן אהרון הכהן... ושם איש ישראל המוכה אשר הוכה את המדינית זמרי בן סלוא נשיא בית אב לשמעוני"

מסביר האלשיך הקדוש שבאה התורה לומר ראה מה ההבדל בין פנחס לזמרי, שהנה פנחס שהיו קוראים בו בן פוטי ללגלג עליו בשם סבו שפיטם עגלים לעבודה זרה, הנה זכה להיות כהן ולהתייחס לאלעזר ולאהרן עד שנשתווה להם, ואילו זמרי שהיה "איש ישראל" שהוא לשון חשיבות, כמו שאמרו חז"ל שכל אנשים שבמקרא לשון חשיבות הוא, והגיע למצב שנהיה מוכה, וע"י מי?

ומאין? מהיותו נשיא בית אב לשמעוני, ודוקא הוא עשה ההיפך משמעון ראש השבט, ששמעון על קנאתו לדינה אחותו הרג כל עיר שכם בחרב, ואילו הוא היפך הדבר הלך ומסר נפשו בכדי להיות עם מופקרת זו.

לשאלות דחופות בהלכה ניתן לפנות לרב אלחנן ראובן שליט"א
054-8502267 שעות המענה: בימים א' - ה' מהשעה 18:45 ועד 19:45.

פנינים במזה"ס "זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" על - פרקי אבות

להתרגל בשמירה שלהם, הסברה נותנת שמי שיחטא בהם עונשו מרובה יותר מאדם הראשון. יוצא שבריבוי המצוות, יש הפסד לאדם ולא זכות. על כך בא התנא באבות ואומר לנו שאדרבה בריבוי המצוות יש זכות ולא חובה הואיל ועל ידי הרגילות אדם יכול יותר לשמור עצמו, ואז לא יתרבה עונשו בשל כך!

"רבי חנניה בן עקשיה אומר: רצה הקב"ה לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצות שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר"

כותב בעל ה"זרע שמשון" מאדם הראשון אנו יודעים מהו מתן שכרן של מצוות, שכן אדם הראשון הצטווה רק מצווה אחת ועבר עליה ובשל כך נקנס ובאה מיתה לעולם. אז אדם המקיים את המצווה, על אחת כמה וכמה שישלם לו הקב"ה על פועלו הטוב, ומרובה מידה טובה ממידת פורענות וזכה בשל כך לעצמו ולדורי דורות...

חפץ היה הקב"ה לזכות את ישראל, ולכן הרבה להם תורה ומצוות, "ויגדיל תורה" - נכתב בלשון עתיד שעל ידי תקנותיהם של חכמים, בכך נוספו לעם ישראל עוד מצוות. "ויאדיר" - שהקב"ה חזק את אותן תקנות חז"ל וכל העובר על תקנות חז"ל חייב מיתה. ובגמ' עירובין כא: נאמר "בני היזרה בדברי סופרים יותר מדברי תורה", עיין עוד שם. ומזה שחכמים באו והוסיפו מצוות והקב"ה אף הסכים למה שחכמים עשו תקנות, הרי לנו שריבוי המצוות הם לזכות בשביל עם ישראל ולא לחובה חס ושלום!!

וכתב "הקרוב אהרון" שאדם הראשון לא היה ראוי כל כך לעונש הואיל ואותה מצווה הייתה צריכה שמירה מרובה, ועם כל זה הענישו הקב"ה. **יוצא** שלפי סברה זו אנו שמצויות הרבה יותר מצוות ואף צריכים

יהי רצון שזכותו של בעל ה"זרע שמשון" ו"תולדות שמשון" תעמוד לחיים ברוך בן שרה פעשא לכרחה והצלחה בכל העניינים.

שערי הלכה

מאת הרב ינון ראובן שליט"א

שאלה: האם מותר לברך ברכת "שהחיינו" בימי בין המצרים?

תשובה: א. מיום י"ז בתמוז עד ט' באב שהם ימי בין המצרים, נוהגים להזהר ולהמנע מלאכול פרי חדש או בגד חדש שצריך לברך עליהם "שהחיינו", לפי שימיהם אלו הם זמן פורענות וימי צרה ותוכחה לעם ישראל, ואין יברך "שהחיינו" וקימנו והגיענו לזמן הזה" (ספר חסידים (ס' תתנ"ו) שו"ע (ס' תקנ"א ס' יז) ואע"ג שאפילו אדם אבל, מברך "שהחיינו" תוך שבעת ימי אבלותו, וכמושכ' בשו"ע ס' רג"ב ס' ב' אמרו לו מת אביו והיה לו ממון לירשו ואין לו אחים מברך "שהחיינו", מ"מ אין הטעם כאן משום דיני אבלות, אלא שאין ראוי לברך "שהחיינו" והגיענו לזמן הזה" על זמן פורענות. נג"א (ס' תקנ"א סק' מב) משנ"ב (שם סק' צח). ובאמת שהג"א בבאור חולק על דין זה והבין שדין זה של השו"ע לא לברך "שהחיינו" הוא מדין אבלות, וכתב שהוא חומרא יתרה, שאין הימים האלו חמורים יותר מדין אבל ביום המיתה שמברך "שהחיינו", ואף שהמג"א דחק עצמו, אינו כלום. ע"כ. וגם הט"ז (סק' יז) פסק בדיון זה, דכיון שהתיר הרמ"א לברך "שהחיינו" על פרי שלא ימצאנו אחר ט' באב, ה"ה שצריך להתיר גם לברך "שהחיינו" פרי חדש מטעם שמא ימות ח"ו ולא יוכל לקיים מצוה זו (דשמא ימות חיישין, גיטין כח). עיי"ש. והאחרונים דחו דבריו דלזמן מועט לא חיישין שמא ימות (כ"כ תוס' גיטין כח. והרא"ש נדרים ג) וכאן יוכל לברך אחר ט' באב, וכ"ש לאלו המתירים לברך בשבת "שהחיינו" ולא שהוא זמן מועט ול"ח שמא ימות. ע"ע בזה בחזו"ע (ארבע תעניות ענין קכח והלאה) עוד כ' האחרונים דיש להחמיר שלא לברך "שהחיינו" גם במוצאי ט' באב, עד ליל י"א אב (חיד"א (מחזיק ברכה ס' תקנ"א אות ג) שערי תשובה (שם סק' ב) חזו"ע (שם) שו"ת אול"צ (ח"ג עמ' רלו). ב. ברכת שהחיינו בשבת - בשבתות שבתוך ימי בין המצרים מותר לברך שהחיינו מעיקר הדין (כ"כ בס' חסידים עצמו (שם) שהוא המקור לאיסור, וכ"כ הרבה אחרונים, מטה משה (ס' תרנ"ח) לבוש (ס' יז) א"ר (סק' יז) דרך החיים (ס' ה) רעק"א בחידושי, וכ"כ במשנ"ב (שם סק' צח) דמולבד הגר"א והט"ז, ונתוה"ד (מונבא בס' לקט יושר עמ' קז) שחולקים ומתירים לברך שהחיינו בכל יום מימי בין המצרים, ישנם עוד הרבה אחרונים שמקלים בשבת, לפי שאפילו ט' באב שחל בשבת אונל בשר ושותה יין ומעלה על שולחנו כסעודת שלמה בשעתו (שם סק' יז) דין לנהוג שום מנהג אבלות בשבת, וגם כל המנהג שלא לברך ביום חול אינו איסור אלא רק חומרא וכלשון השו"ע "טוב להזהר מלומר שהחיינו", לכן בשבת שרי לכתחילה, וכ"כ בחזו"ע (שם) והוסף עוד שיש גם ענין של עונג שבת. ולדעת המתירים לברך שהחיינו בשבת, מותר אף ללבוש בגדים חדשים בשבתות אלו עד ר"ח אב (נג"א, משנ"ב שם סק' מה, ושע"צ סק' מו), ושלא כדעת הא"ר (סק' יז) שעל בגד חדש לא יברך שהחיינו דאינא שמחה גדולה בזה. משום שבגדי לא נזכר כי אם משנכנס אב ממועדים בשמחה ולא קודם). ויש שנוהגים להתמיר בזה אף בשבתות ע"פ ד' האר"ז ז"ל (האר"ז ז"ל (שער הכוונות דף פט): שאף בשבתות שבתוך ימי בין המצרים יש להחמיר (כ"כ בפרי עץ חיים שער הכרבות ס"ז) חיד"א (ברכי יוסף אות י') שו"ת אול"צ (ח"ג עמ' רלו)). ג. ברכת שהחיינו במילה ופדיון הבן - מילה או פדיון הבן שארעו בימי בין המצרים, מברכים שהחיינו, כיון שהיא מצוה בזמנה ואי אפשר לדחות המצוה או הברכה לאחר מכן (שו"ת מהר"ל (ס' לח' אות ב) שו"ע (שם) שו"ת אול"צ (שם) חזו"ע (שם עמ' קלה) ולכן אין אומרים שיפדה או ימול בלא ברכה, דכיון שהגיע

בועשה שהיה...

בספר 'שם הגדולים' מסופר שפעם אחת חלה שמואל בנו של רבי יום טוב ליפמאן בעל התוספות יו"ט, והיה קרוב למיתה. הלך התו"ט אל ארזע הספרים ולקח את הכתבי יד שלו ואמר "רבש"ע, אולי הלכתי בגדולות ובנפלאות, והייתה לי קצת הנאה גופנית מספרי ומחבורי, הנה אבטיחך כי אשרוף הכת"י" וכבר הכין אש להציתו... פתאום צעק בנו שמואל מתוך להבת אש "אבי, אבי, אל נא תעשה מעשה זה לשרוף הספרים!" אביו רץ בשמחה לשמוע מה שלום בנו... אמר לו בנו כי ברגע זה היה בעולם האמת, ושמעו שדנים עליו אם לחיים או למות, ופתאום ראה שאמרו ב"ד של מעלה "הניחו אותו כי אביו חיבר את הספר תוספות יו"ט לשם שמים", המש"ח הבן ואמר "מיד הקצתי והרגשתי הטבה במחלתי, וכעת רצונך לשרוף הכת"י...!?! זהו כוחם של מעשים אשר הם נעשים לשם שמים!!

בדרשיו הז"ל

"ובני קרח לא מתו" (כ"ו, י"א)

בילקוט שמעוני מובא מה הייתה הזכות של בני קורח שזכו שלא מתו וניצלו?

הואיל ובשעה שהיו יושבים אצל קורח אביהם, היו רואים את משה רבנו נכנס, מיד היו כובשים פניהם בקרקע, אמרו לעצמם 'אם נעמוד מפני משה רבנו, בכך אנו נוהגים בזיון באבינו. ואם לא נעמוד מפניו, הרי נאמר בתורה "מפני שיבה תקום". (ויקרא י"ט, ל"ב)

בסוף הכרעו לעצמם ואמרו 'מוטב שנעמוד מפני משה רבנו אף על פי שיש בכך בזיון לאבינו'. באותה שעה הרחישו ליבם בתשובה, ובשל כך זכו להינצל...

הלכה למועשה...

מאת הרב מנשה מורנו שליט"א

ליקוט מפסקי ה'אור לציון' (ח"ב) לרגל יומא דהילולא, כה' בתמוז.

* כל מקום שמרן השו"ע סידר את ההלכה ב"סתם" ו"יש אומרים", דעת מרן להחמיר בהפסד מועט, ואין להקל כה"סתם" אלא רק בהפסד מרובה [עמ' ט]. *קבלת הוראות השו"ע הם כעין "רוב" ולא הכרעה מוחלטת, אך קבלת דברי האר"י ז"ל הם ודאי גמור. לכן אומרים סב"ל כנגד השו"ע ולא כנגד האר"י, ובמחלוקת שו"ע מול האר"י, הלכה כהאר"י [עמ' טו]. *חדר שירותים שיש בו כוור, מותר ליטול שם ידים, וכן לשתות שם, מפני שדין בית הכסא הוא רק על מקום האסלה ולא על שאר החדר [עמ' כג]. *מי שעשה צרכיו, יכול לברך אשר יצר רק תוך חצי שעה ולא אח"כ [עמ' כו]. *אישה ספרדיה רשאית לברך ברוך שאמר וישתבח וברכות ק"ש אע"פ שפטורה [עמ' מד]. *בסיום קדיש אי"צ לפסוע לאחרי קודם "עושה שלום", חוץ מ"תתקבל" שאחר חזרת ש"ץ [עמ' לו]. *זמן ק"ש יש לחשב ג' שעות מעלוה"ש [כמה"א] אך זמן ברכות ק"ש בדיעבד אפשר לחשב ד' שעות מהזריחה [כהג"א] [עמ' נ"ו]. *העונה אמן יהא שמיה רבא וכו' באמצע ק"ש וברכותיה וכן באלוקי נצור, צריך לענות עד דאמירן בעלמא, ואינו רשות אלא חובה [עמ' נד]. *במיניני החצרות [או בכל מכל מקום אחר] אסור להתפלל לברך או ללמוד כנגד צינורות ביוב אפי' אטומים, בין צינורות מפלסטיק או מברזל [עמ' נח]. *נשים חייבות כל יום להתפלל שחרית ומנחה, וביום שבו מוסף גם מוסף חייבות, ואין לה רשות אלא ערבית, ואם ביכולתה טוב שתוסף ערבית [עמ' עא]. *באמצע אלוקי נצור מותר לענות אמן דברכות, וימלוך דקדושה. ומ"מ יותר טוב שיפסע לאחרי קודם שיענה [עמ' ע"ב]

משכן הבית היהודי

מאת הרב אברהם שהרבני שליט"א

בקשה ואמתיים: כאים לתקשורת מקרבת

מהנה ממש שבו אנו לומדים להכיר יותר את האדם שאיתו אנו חיים, ומאפשרים לו להכיר אותנו. מה גם שחשוב לזכור שהאלטרנטיבה היא לחיות עם נושאים גדולים ומורכבים שאנחנו לא יכולים לדבר עליהם. אחד העקרונות בתקשורת מקרבת הוא **חיבור לפני פתרונות**.

עצם השיחה שבה שנינו מצליחים לשתף במה שעובר עלינו ומרגישים שהצד השני מצליח להבין אותנו, יש בה תיקון רב. גם אם לא נגיע בסוף להסכמה, חלק גדול מהבעיה נפתר מעצם הדיאלוג. פחות חשוב מה נחליט בסוף, יותר חשוב שנצליח לדבר על זה. אם הגענו לחיבור, להבנה, ליכולת לשוחח על הדברים, סיכוי גבוה שנגיע גם לפתרונות.

"הביטוי העצמי" כולל ארבעה מרכיבים: תצפית, רגש, צורך ובקשה. אנחנו נתאר את המצב כפי שהבנו אותו (תצפית), נספר מה הרגשנו (רגש) ולמה אנחנו צריכים את מה שתיארנו (צורך) ונסיים בבקשה, ולא בדרישה, של מה בני הזוג יכולים לעשות כדי לענות על הצורך הזה. למשל בדוגמת הזבל: "השבוע לא הורדת את הזבל (תצפית). אני מתבאס נורא כי חשוב לי לדעת ששנינו לוקחים אחריות משותפת על הבית (רגש) וכי חשוב לי לדעת שאכפת לך ממני וממה שחשוב לי (צורך). איך אתה מרגיש עם מה שאמרתי?". הדוגמה הזאת כוללת הזמנה להמשך דיאלוג במקום בקשה, אבל בקשה יכולה להיות "אם זה מקובל עלייך, יקל עלי אם תוריד את הזבל לעיתים קרובות יותר".

חיבור לפני פתרונות

נכון, זה עשוי להיות ארוך ולעיתים אפילו מייגע. לפחות ככה עלולה להיות החוויה בתחילת הדרך. אבל האמת היא שזה מסע

הרב אברהם שהרבני שליט"א יו"ר מרכז "ביתה" - לייצור ותגובות 058-7211235

מבט להימים

כאשר האדם יתנהג ויתנהל על פי האמת אשר בנפשו, הוא יחשב לאדם בעל אידיאולוגיה אמיתית וכנה, ולא יזגזג לפי הלך הרוח אשר נושבת בחוץ.

ואדרבה כאשר האדם הולך נגד הזרם, נגד רצונותיו ודחפיו האישיים, בכך הוא יהיה בעל מעלה ונחשב מאוד אצל הקב"ה.

האדם מלא סתירות פנימיות בעבודת ה', יכול הוא לעבוד את הקב"ה אך כאשר משהו לא נוח לו או לא מוצא חן בעיניו, פתאום הוא ימצא לעצמו היתרים דחוקים ועוד יחשוב שבמעשיו הוא מקיים מצוות.

על האדם לחפש בתוך נבכי נפשו ולראות האם מעשיו אינם סותרים את ידיעותיו, לא להיות רגל אחת בפנים ורגל אחת בחוץ...

נא להימנע מקריאת המודעות בשבת.

"ואלה יעמדו על הברכה" אשר בזכותם עלון זה יוצא לאור:

אהוד נתן מור
 טוען רבני, עו"ד (LLM), נוטריון ומגשר
 התמחות בדיני משפחה

גירושין, כתובה, מנוחה, חלוקת רכוש, משמורת ילדים,
 הסכמי מחון, צוואות וירושות.

טל: 02-9999248 | כתובת: חיים מרינוב 1/12 הר חומה י-ם
 מייל: office@law-mor.com | אתר: law-mor.com

לרפואה והצלחה:

רות בת סעידה, קרן עיישה בת רוחמה, יוהאן מרדכי בן דניאל מלכה, חיים בן בנייה, שולה חיה בת נדרה, שמואל בן חסיבה וב"ב, סיגל בת מרים, מתתיהו שמעון בן תמר, אברהם בן שרה, יפה בת חנה, משה חיים בן מרגו.

לעילוי נשמת:

יוסף דוד בן סעידה, חסיבה בת שמחה, אורי בן נדרה, פנחס אליהו בן צבי גרשון, חיו - חיים בן מרים, אלגרה - אורלט בת שרה, שלום בן אסתר חיון, אורלט שמחה בת שרה.
 ת.נ.צ.ב.ה.

<p>מספרת - אליהו 050-9094047 בית וגן 42</p>	<p>מפגש הפסגה 10 הפסגה</p> <p>קפה, משקאות, ממתקים, מתנות, לטון, בלונים, ארטיקים, גלידות ועוד..</p>	<p>מפגש ברזיל 2 ברזיל</p> <p>אסליז רוזנבוים טלפון להזמנות: 02-6424564 02-6434698 רח' הפסגה 45</p>
<p>פיסטוקס רח' הפסגה 37</p>	<p>אליעזרא - אלקטרוניקה פאפאני, נגני, מוצאות ועוד... רח' הפסגה 45 0733134400 053-3188440</p>	<p>לעילוי נשמת: ר' חיים יעקב בן ר' אלתר אהרון ומלכה ב"ר שלמה. ת.נ.צ.ב.ה.</p>
<p>נעלי קרן אור נשים לכל הגופים רח' הרב שלמה אלקבץ 4 גבעת שאול. 058-5777795</p>	<p>דגני מעיין דגים טריים וקפואים בשר ועופות ידקות קפואים רחוב הפסגה 10 בית וגן 02-6439131</p>	<p>הפסגות רח' קריית משה 11 טל' למשלוחים: 02-5717813 כאיים לוי ורכיז יום שוק</p>

להקדשה ותמיכה בהוצאת העלון - 052-715 1420